

Nikolaj Rajnov

LJUBEZEN

NEKOČ JE BILO CARSTVO, V KATEREM JE VLADAL OBIČAJ, DA SO ODSEKALI ROKE VSAKOMUR, KI SO GA ZALOTILI PRI TATVINI.

ZGODILO SE JE, DA JE KRADEL NEKI CARSKI VELIKAŠ. PRIJELI SO GA. CAR NI MOGEL DRUGAČE, OBSODIL GA JE PO OBIČAJU IN ZAPOVEDAL, NAJ GA IZNEKAZIJO.

KO SO HOTELI IZVRŠITI SODBO, JE PRIŠLA V CARSKI DVOREC VELIKAŠEVA HČI IN S SOLZAMI V OČEH PROSILA, NAJ JO PUSTE PRED CARJA. PADLA JE PREDENJ NA KOLENA IN REKLA:

»GOSPODAR, MOJ OČE JE OBSOJEN, DA MU ODSEKAJO ROKE. ODSEKAJTE RAJŠI MOJE! TE ROKE NE MOREJO REDITI MOJE STARE, SLABOTNE MATERE, BOLNEGA BRATA IN MALE SESTRICE. ODSEKAJTE JIH IN PRIZANESITE OČETOVIM, KI SE TRUDIJO, DA BI PREHRANILE NAŠO DRUŽINO.«

CAR JE BIL PORAŽEN OD TAKE VELIKE OTROŠKE LJUBEZNI. DA JO IZKUŠA, JI JE REKEL:

»NAJ BO! TODA TI SE SMEŠ PREMISLITI ŠE POSLEDNJO MINUTO.«

NASLEDNJI DAN SO DEKLE ODVEDLI NA KRAJ, KJER NAJ JI ODSEKAJO ROKE. TAM JE STALO TNALO, KI JE BILO VSE KRVAVO, A OB NJEM KRVNIK Z GOLIM MEČEM.

PREBLEDELA DEKLICA JE PRISTOPILA IN SE PRESTRAŠILA. TODA SE JE TAKOJ ZAVEDELA, POKLEKNILA IN POMOLILA ROKE. KRVNIK JE DVIGNIL MEČ, A ONA JE ZATISNILA OČI. MEČ SE JE ZASVETIL V SONCU IN UDARIL — NE DA BI JO RANIL.

»CAR ODPUŠČA OČETU IN TEBI ZARADI TVOJE VELIKE LJUBEZNI,« JI JE REKEL EDEN CARSKIH SPREMLJEVALCEV.

ODPRLA SO SE VRATA JEČE. OČE JE TEKEL K NJI, JI POLJUBLJAL ROKE IN JIH OBLIVAL S SOLZAMI.

NASLEDNJI DAN JE CAR DAL OBJAVITI LJUDSTVU, DA PRENEHA TA OBIČAJ.

Prevedel Francè Bevč